

Béla Incze

Tento rozhovor s Bélou Inczem pořídil Vasárnap. Podle Inczeho byl jeho čin vyjádřením postojů a pocitů obyčejných Maďarů. V rozhovoru se zamýšlí také nad metapolitickým rozměrem věci i strategií odporu jako takovou.

Ráno na Velký pátek už socha BLM v budapeštském Ferencvárosi nestála. S jedním z předáků Légió Hungária Bélou Inczem jsme hovořili o tom, co bylo pohnutkou jeho akce. Incze okomentoval také postoj konzervativně smýšlejících lidí k tomuto činu a hnutí BLM obecně.

Kristóf Trombitás: Tato provokace vydávající se za umění byla slavnostně odhalena na Zelený čtvrtek (1. dubna), ale už ráno na Velký pátek (2. dubna) byla pryč. Čekali jste tak rychlou reakci? Mohl byste nám celý sled událostí blíže osvětlit?

Béla Incze: Nejprve bych rád zdůraznil, že v tomto případě mluvím výhradně za sebe, nikoliv další příslušníky Légió Hungária. Jakmile jsem se o vztyčení sochy dozvěděl, okamžitě jsem se rozhodl, že pokud se mi povede dostat na místo jako první, strhnu ji a následně se vydám policii. To mi proběhlo hlavou bezprostředně poté, co jsem si přečetl o odhalení sochy. Jedinou odchylkou od tohoto plánu ve skutečnosti bylo to, že jsem na místo dorazil současně s lidmi z Mi Hazánk Mozgalom. Společně jsme se tedy dohodli na dalším postupu.

Ani já, ani Legie nechtěla Mi Hazánk Mozgalom nijak překážet - nechali jsme je tedy připravit své technické vybavení, dokonce jsme s ním pomohli, to vše pochopitelně s vědomím, že tam kamery nezůstanou natrvalo a že nakonec uskutečním svůj záměr. Když Légió Hungária vznikla, deklarovali jsme svůj záměr nepouštět se do oficiální spolupráce s žádnou politickou stranou, čehož se důsledně držíme. Naše součinnost s Mi Hazánk však byla ryze spontánní, důsledek okolností na místě, kde jsme dospěli k závěru, že maďarské národní zájmy přesahují jakéhokoli hnutí nebo politické strany.

Zvrhlé umění v Budapešti

KT: Jak dlouho po svržení sochy začaly pracovat policejní orgány?

BI: Jedno policejní auto stálo asi 30 metrů od sochy, takže už když jsem k ní přicházel, policisté stáhli okénka, aby mi dali najevo svou přítomnost. Následně jsem zamířil k policejnímu autu bez sebemenší touhy utéct nebo vzdorovat zatření. Natočené video ukazuje stržení sochy i mě, jak se vztyčenýma rukama kráčím k policejnímu autu. Policisté se mě ptali, jestli mám v plánu utéct nebo se bránit, což jsem popřel. Nechtěl jsem uprchnout nebo předstírat, že nejsem za své činy odpovědný. Plán byl jiný.

KT: Jak probíhalo vyšetřování? Jak se k vám policie chovala?

BI: Jak policejní hlídka, tak všichni z 9. policejního okrsku se ke mně chovali naprosto férově. Jistě, špinavé cely připomínaly spíš podmínky někde v Africe, ale kriminálníci si myslím nic lepšího nezaslouží. Já se tam octnul za vyjádření svého politického názoru. Nebyl to žádný med, ale jak jsem řekl, zločinci si tvrdé podmínky zasluhují.

KT: Co říkáte na reakci velké části pravicově konzervativní veřejnosti, která podle očekávání označila váš čin jako nahrávku na smeč provokatérům? Podle nich se provokace nesmějí oplácet stejnou mincí, jelikož západní média a spřízněné domácí organizace se toho okamžitě ujmou jako záminky pro svou záplavu článků a hysterických vartování před problémem krajně pravicového násilí v Maďarsku.

BI: Zkusím odpovědět na dvě části. Zaprvé sám autor i starostka městské části Krisztina Baranyiová opakovaně přiznali, že očekávají poničení sochy. Svým způsobem tak vědomě nastražili PR past na ty, kdo by se odvážili proti ní něco podniknout.

Přesto ale nevidím jako správný postup jejich provokace ignorovat. Za uplynulé víc než desetiletí jsme viděli, kam tento přístup vede třeba v případě LGBTQ lobby - jenom je posiluje.

Jakmile se dveře trochu pootevřou, tato hnutí do nich nejprve strčí špičku, potom celou nohu - a následně dveře rozrazí. I když nám tak nastraží PR léčku, neměli bychom se nechat paralyzovat strachem a místo toho odpovědět, jak se sluší řádnému muži, tj. muži pravice. Rozhodnutí, zda konat nebo ne, by určitě nemělo být vedeno úvahami o přáních a záměrech levice, ale tím, co velí zásady pravicové metapolitiky. V mém konkrétním případě se meta-zhmotnilo v činu, jehož smysl musí být jasný komukoliv dostatečně inteligentnímu, aby porozuměl metapolitickému kontextu. Tomu, kdo by to snad neviděl, doporučuji otevřít oči.

Nejsem na straně vlády a pochopitelně ani levicové opozice, snažím se zůstat mimo šarvátky každodenní politiky. Na druhé straně mi není jasné, jak by můj čin měl zhoršit nebo vylepšit postavení Maďarska v západní Evropě. Naše země je zpravidla označována za středo- či východoevropský stát, většina jehož obyvatel není aktivista BLM, hnutí LGBTQ ani dalším podobným subversivním skupinám nijak zvlášť nakloněna. Má akce proti soše tak vyjádřila smýšlení a pocity průměrného Maďara.

Rozhovor s Bélou Inczem [An Interview with Béla Incze: The Man Who Destroyed a BLM Statue](#) vyšel na stránkách Counter-Currents Publishing 7. dubna 2021.